

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **A. N.**, zastoupený JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Praha 1, Václavské náměstí 21, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 936/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 12. 2024, č. j. 4 Az 33/2024 - 23, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Žalobce (stěžovatel) podal kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze označenému v záhlaví. Městský soud jím zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2024, č. j. OAM-1183/ZA-ZA15-D05-2024, kterým žalovaný rozhodl tak, že žádost stěžovatele o mezinárodní ochranu je nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. b) č. 325/1999 Sb., o azylu, a řízení o této žádosti se zastavuje podle § 25 písm. i) téhož zákona s tím, že státem příslušným k posouzení podané žádosti podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, je Litevská republika. Kasační stížnost stěžovatele nemá s ohledem na § 32 odst. 5 zákona o azylu ve spojení s § 32 odst. 2 tohoto zákona odkladný účinek *ex lege*.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti navrhl přiznání odkladného účinku. Uvedl, že mu má být umožněno setrvat na území České republiky do pravomocného skončení řízení. Dodal, že tím nebude ohrožen veřejný zájem. V případě nepřiznání odkladného účinku je stěžovatel ohrožen nutností vycestovat; nebylo však postaveno najisto, zda mu v takovém případě nehrozí azylově relevantní nebezpečí. Stěžovatel odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, k tomu, že umožnění osobní účasti na řízení představuje důvod pro přiznání odkladného účinku, a na usnesení téhož soudu

ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS, podle něhož rozhodnutí o přiznání odkladného účinku nepředjímá rozhodnutí o věci samé.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Podle § 107 soudního řádu správního (sále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užíje přiměřeně.*

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[6] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu. Odkladný účinek má proto charakter institutu výjimečného. Pojímání odkladného účinku jako výjimky z pravidla tedy znamená, že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, tj. taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě byly účinky napadeného rozhodnutí krajského soudu výjimečně sistovány (viz usnesení tohoto soudu ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014 - 56, bod 5, či usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS).

[7] Od účastníka, který navrhuje přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí nasvědčovat tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem do jeho právní sféry. Kromě výše uvedeného stěžovatele tíží též důkazní břemeno k tvrzením uplatněným v návrhu. Unesení tohoto břemene po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50, bod 5).

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v nynější věci nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť stěžovatel neunesl již břemeno tvrzení ohledně skutečností odůvodňujících kladné rozhodnutí o jeho návrhu. Omezil se totiž pouze na obecné konstatování, že mu v případě vycestování z území České republiky může hrozit azylově relevantní nebezpečí, které však nekonkretizoval. Jako dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o hrozící újmě nelze akceptovat paušální, a nadto implicitní odkaz na skutečnosti posuzované v řízení o udělení mezinárodní ochrany. Odůvodnil-li stěžovatel svůj návrh pouze obecnými tvrzeními a nekonkretizoval-li hrozící újmu, není úkolem kasačního soudu, aby tyto důvody sám za stěžovatele vyhledával (viz usnesení tohoto soudu ze dne 2. 9. 2013, č. j. 5 As 61/2013 - 38).

pokračování

[9] Pokud jde o stěžovatelův odkaz na usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 73/2011 - 100, je třeba upozornit, že jeho závěry byly překonány usnesením rozšířeného senátu tohoto soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, č. 4039/2020 Sb. NSS. Rozšířený senát zde uzavřel, že obecně vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti či jeho právo být v kontaktu s advokátem a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (odst. 57, 58 a 61 citovaného usnesení). Všechny tyto individuální okolnosti by však měly konkrétně plynout ze stěžovatelových tvrzení (odst. 59 téhož usnesení).

[10] V nynější věci se však stěžovatel ve svém návrhu omezil pouze na obsáhlou citaci usnesení č. j. 5 As 73/2011 - 100, aniž by jeho závěry vztáhl na svůj případ a vysvětlil, proč jsou u něj dány důvody pro to, aby možnost osobní účasti v řízení o kasační stížnosti odůvodňovala přiznání odkladného účinku. Ani v tomto odkazu na judikaturu proto nelze spatřovat dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení, jímž by stěžovatel unesl břemeno tvrzení, které ho ve vztahu k jeho návrhu tíží.

[11] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Nepředjímá tím však rozhodnutí o věci samé (viz usnesení tohoto soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. ledna 2025

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu